

drænledninger og andre rørlagte vandløb. I forhold til gældende vandløbslov udvides lovens område dermed til også at omfatte såkaldte »enkeltmandsvandløb«, d.v.s. vandløb (vandløbssystemer), der i den fulde udstrækning er beliggende på kun én ejendom. Sådanne vandløb er imidlertid omfattet af både okkerloven og naturfredningslovens § 43, der ikke som vandløbsloven begrænser lovens umiddelbare anvendelsesområde til »vandløb, hvis tilstedeværelse og vedligeholdelse flere end en enkelt har interesse i« (lovens § 2, stk. 2).

Derimod er strækninger af vandløb og søer, der efter kommunens spildevandsplaner er inddraget som en del af et spildevandsanlæg, efter den gældende lovgivning reguleret efter reglerne om spildevandsanlæg og ikke efter vandløbslovens bestemmelser. Endvidere er vandforsyningsledninger efter den gældende lovgivning reguleret efter reglerne i vandforsyningsloven. Lovforslaget opretholder denne ordening.

Også for søer gælder, at alle søer, herunder temporære, er omfattet af loven uanset søens størrelse, bredejerforhold m.v. Efter forslaget til § 6, nr. 2, skal der dog som hovedregel uden tilladelse kunne ændres på meget små og helt isolerede søer.

Loven skelner således ikke mellem, om vandløb eller søer er naturlige, det vil sige skabt fra naturens hånd, eller menneskeskabte eller ændret som følge af naturlige årsager eller menneskets indgreb. Svømmebassiner og lignende anlæg med fast bund og sider omfattes dog ikke af forslagets søbegreb.

Forslagets *stk. 2* indebærer, at etablering eller ændring af anlæg, der influerer på vandløbskvaliteten, herunder dyrelivets frie bevægelighed inden for vandsystemet, eller på vandløbsvandets frie strømning og vandløbslejets form, er omfattet af loven. Dette svarer til gældende bestemmelser. Som eksempel på indretninger, der ikke har betydning for forholdene nævnt i § 1, stk. 2, og som derfor kan anbringes uden tilladelse efter § 4, kan nævnes en redekasse i en sø og en spang over et vandløb, for så vidt dens anbringelse ikke griber ind i afstrømningsforholdene eller brinkstabiliteten.

Bestemmelserne i *stk. 3* tilsigter at give miljøministeren bemyndigelse til i samme udstrækning som efter lov nr. 146 af 7. maj 1937 at inddrage dele af søterritoriet under vandløbslovgivningen. De områder der kan tænkes inddraget er områder, der som følge af naturkræfternes indvirken, kunstige anlæg eller på anden måde er gået over til at have karakter af et ferskvandsområde. En sådan ændring kan ske, hvor tangedannelse, inddigning, landhævning eller dannelse af strømløb og deraf følgende mindsket vandskifte mellem saltvand og tilstrømmende ferskvand resulterer i, at et områdes plante- og dyreliv bliver do-

mineret af karakteristiske ferskvandsarter. 1937-loven er hidtil kun anvendt i få tilfælde, og der tilsigtes med bestemmelsen i stk. 3 ingen ændring i hyppigheden af bestemmelsens anvendelse. Inddrages et område, vil dette som hidtil medføre, at området foruden at blive omfattet af vandløbsloven tillige henføres under bestemmelserne om ferskvandsfiskeri og jagt på de ferske vande.

Til § 3

Stk. 1 forlanger i overensstemmelse med sigtet med den gældende vandløbslov, at der ved lovens anvendelse skal foretages en samlet vurdering af en lang række samfundsmæssige hensyn. Med ordet »jordbrugsmæssige« interesser sigtes til både landbrugets og skovbrugets interesser. Der gør sig særlige forhold gældende for vandløb i skove, og ved afvejningen efter stk. 1 må amtsrådene være opmærksom på skovlovens bestemmelser om god skovdrift.

Udnyttelsen af vandkraften til energiproduktion er et af andre hensyn end de i stk. 1 udtrykkeligt anførte, som vil kunne indgå i den samlede vurdering ved lovens anvendelse.

Stk. 2 indeholder i tilslutning hertil nogle prioriteringsregler. Det foreslås således, at der ved afgørelser vedrørende miljømæssigt værdifulde vandløb og søer skal lægges særlig vægt på de miljøbeskyttende hensyn og i visse tilfælde gives absolut prioritet til disse hensyn. Forslaget herom har baggrund i den nuværende særlige beskyttelse af åbne vandløb og søer, som er omfattet af naturfredningslovens § 43, idet denne beskyttelse tilsigtes videreført. Der er således ikke med forslaget tilsigtet en ændring af den praksis, der har været gældende for administrationen af naturfredningslovens § 43.

Stk. 2 anvender udtrykket »højt målsatte i regionplanen«. Der sigtes herved til vandløb og søer, der på grundlag af recipientkvalitetsplanerne er målsat som naturvidenskabelige referenceområder eller med fiskevandmålsætning. Sådanne vandløb vil i almindelighed nu være beskyttet efter § 43 i naturfredningsloven, men uanset om dette er tilfældet, vil de være omfattet af bestemmelsen i stk. 2.

Med udtrykket »uberørt« vandløb sigtes til vandløbsstrækninger, hvis forløb og lejedybde ikke er ændret ved reguleringsarbejder eller hyppig og vidtgående vedligeholdelse. Med udtrykket »svagt kulturpåvirkede« vandløb sigtes til vandløbsstrækninger, der efter sådanne menneskeskabte indgreb har udviklet et vandløbsleje og en strømrørende med varierende bredde- og dybdeforhold. I disse vandløb kan udviklingen være resultatet af en længere årrækkes manglende eller begrænset vedligeholdelse, eller den